

νές ἐξ ὑμῶν δὲν φαντάζονται ὅτι ὑπάρχει ὁρατὸς κρίκος κοινοῦ τύπου ζωῆς ἀναμέσον ἀμφοτέρων τούτων, καὶ μολταῦτα ὑπάρχει ἐν αὐτοῖς στιγμή τις καθ' ἣν τό τε πτηνὸν καὶ τὸ ἔρπετόν ἀρχονται καὶ φθάνει εἰς ζωὴν. Ἀνερχόμενοι ἢ μᾶλλον κατιόντες εἰς τὴν ἀνθρακογόνον ἐποχὴν, ἢ κατὰ τὴν φάσιν τῆς ἀναπτύξεως ἀμέσως πρὸ αὐτῆς, τὴν Ὄολιθικὴν περίοδον, ἢ κατ' ἄλλους τὴν Τουρασικὴν, ἀπαντῶμεν ἐντὸς τῶν στρωμάτων αὐτῆς ἐναποταμιευμένα τὰ μᾶλλον ἐξαισία ἔρπετά. Ἐνταῦθα εὐρίσκομεν τὸν πλειόσαυρον καὶ τὸν ἰχθυόσαυρον, γιγαντίας σαύρας νηχομένας καὶ μαχομένας ἐντὸς τῆς ὑδατίου αὐτῶν ἐπικρατείας. Ἐπὶ γῆς εὐρίσκομεν ἰσχυράς σαύρας εἰς διηνεκῆ πάλιν, καὶ τὸ παραδοξότερον πάντων ὁρῶμεν ἔρπετὰ ἰπτάμενα εἰς τὸν ἀέρα, πραγματικούς ὄρακοντας, οὐχὶ μυθικούς, διαιτωμένους, ἐντὸς τοῦ ὑδατος, λακπατοῦντας ἐπὶ γῆς, καὶ ἰπταμένους εἰς τὸ ὑπερθρον. Τώρα, τὰ πρῶτα πτηνά, ὑπεράνω τῶν τύπων τούτων, εἰσὶ τό ἐνοῦντα ὡς κρίκοι τὴν μορφήν τοῦ ἔρπετου μετὰ τοῦ πτηνοῦ, ἔχοντα τὸ ἥμισυ, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ ἔρπετου ἐξωτερικόν, καὶ τὸ δέμας τοῦ ἔρπετου μετ' ἐκείνου τοῦ πτηνοῦ εἰς συνδυασμόν. Ὁ πετροδάκτυλος ἰππῆρξεν ἐν τούτων, τὸ δὲ ἐν αὐτοῖς ἰδιάζον, ὅπερ παρετήρησεν ὁ καθηγητῆς Οὐξλεη, ἔστι τοῦτο, ὅτι τὰ πτηνά ταῦτα εἶχον ὀδόντας ὡς δηλοῦσιν οἱ σκελετοὶ αὐτῶν! Τὰ πτηνά τῆς σήμερον δὲν ἔχουσιν ὀδόντας. Ταῦτα ἦσαν πτηνά τῆς συστάσεως τοῦ δεινοσαύρου, ἔχοντα τὰ ὀσθθεν σκέλη μακρὰ, ἐνῶ τὰ ἔμπροσθεν ἀπετέλουν τὴν βραχυσίν τῶν πτερῶν ἦσαν δὲ ἐξ ἡμισείας λεπιδωτά, μόλις ἀρχόμενα νὰ καλύπτωνται ἀπὸ πτεῖλα. Τοιοῦτοτρόπως διηνεκῶν μεταβολῶν, ἀλλοιώσεων καὶ ἀναπτύξεων,